

JAKI JEST BÓG
czyli

ATRYBUTY BOGA



Żyjesz Tylko Raz

ATRYBUTY BOGA

Kraków 2021

Tytuł książki: Jaki jest Bóg, czyli Atrybuty Boga
Na podstawie: The Attributes of God A Teaching Series
dr Stevena Lawsona
Autor: Praca zbiorowa pod przewodnictwem Rafał Chechelski
Redakcja i korekta: Grzegorz Purchla
Skład: Damian Borciuch
Druk: Drukarnia Designer Szczecin, www.drukarniaszczecin.pl

Jeśli nie zaznaczono inaczej, cytaty biblijne pochodzą z Uspółcześnionej Biblii Gdańskiej wydanej przez Fundację Wrota Nadziei.

ISBN: 978-83-928764-7-2

Żyjesz Tylko Raz
www.zyjesztylkoraz.pl
youtube.com/zyjesztylkoraz
e-mail: kontakt@zyjesztylkoraz.pl

Jeśli chcesz porozmawiać, masz pytania lub wątpliwości, skontaktuj się z nami.

Jeśli chcesz pomóc w tłumaczeniu i wydawaniu wartościowej literatury chrześcijańskiej, skontaktuj się z nami.

© Copyright Żyjesz Tylko Raz
Kraków 2021

SPIS TREŚCI

Wstęp	6
Rozdział 1 – Bóg jest Duchem.....	12
Rozdział 2 – Bóg jest wieczny i samoistniejący	16
Rozdział 3 – Bóg jest Święty	20
Rozdział 4 – Bóg jest suwerenny, czyli króluje.....	24
Rozdział 5 – Bóg jest wszechobecny	28
Rozdział 6 – Bóg jest wszechwiedzący	32
Rozdział 7 – Bóg jest wszechmocny	36
Rozdział 8 – Bóg jest niezmienny	40
Rozdział 9 – Bóg jest prawdą.....	44
Rozdział 10 – Bóg jest mądrością	46
Rozdział 11 – Bóg jest łaskawy	50
Rozdział 12 – Bóg jest miłością.....	54
Rozdział 13 – Boży gniew	58
Masz pytania?	61

WSTĘP

Witaj. Książka, którą właśnie widzisz przed sobą powstała na podstawie serii filmów o tym samym tytule, która dostępna jest na naszym kanale YouTube „Żyjesz Tylko Raz”.

Na początku powiem ci, dlaczego akurat seria na ten temat i dlaczego uważam że jest to ważne. Postanowiłem nagrać taką serię, ponieważ jako chrześcijanin, spotykam się często z innymi chrześcijanami i to co mnie w ostatnim czasie bardzo zaskakuje, to fakt, że te osoby niby wierzą w tego samego Boga, a jednak ten ich Bóg ma zupełnie inne cechy. Niby wierzymy w Boga Ojca, w Pana Jezusa Chrystusa, w Ducha Świętego: ale często u spotykanych przeze mnie osób, ten Bóg ma zupełnie inne cechy niż te, które są opisane w Piśmie Świętym!

W tej książce chciałbym skupić się Bogu i jego cechach opisanych w Piśmie Świętym. Każdy z nas musi postawić sobie pytanie: w jakiego Boga wierzę? Czy wierzysz w Boga który jest opisany w Piśmie Świętym – czy sam/sama wymyśliłeś sobie boga?

O prawdziwym Bogu każdy z nas może przeczytać w Piśmie Świętym. Bardzo ważne jest to, że jest tylko jeden Bóg, zarówno w Starym Testamencie jak i w Nowym. Bóg jest ten sam i taki sam. Nie ma Boga Starego Testamentu i innego Boga Nowego Testamentu – po prostu jest to jeden i ten sam Bóg.

To w jakiego Boga wierzysz ma fundamentalne znaczenie. Od tego w jakiego Boga wierzysz zależy to w jaki sposób będziesz żyć. W konsekwencji efekt tego życia zobaczysz w życiu wiecznym, ponieważ każdy z nas będzie żył wiecznie – jedni z Bogiem w niebie, a inni niestety w wiecznym piekle.

To co znajduje się w tej książce to jest to zaledwie cząstka wiedzy o Bogu. Rozważania te są oparte przede wszystkim o wykłady, a także książki Stevena Lawsona oraz A. W. Tozera. Po zapoznaniu się z tymi

książkami, a także z ich nauczaniem, postanowiłem zebrać to co mówią i zestawić z tym, co o Bogu widzimy w Piśmie Świętym. Właśnie na tym chciałbym się skupić. Nie na naszych pomysłach, nie na naszych myślach ani nie na naszych sposobach dedukcji, ale na tym co znajdziemy w Biblii.

Bóg jest Bogiem niepojętym. Czytamy o tym w Księdze Proroka Izajasza, w których Pan mówi tak:

„Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi” (Iz 55:8-9).

Pismo Święte stwierdza, że człowiek został stworzony na podobieństwo Boga, ale nie mówi, że na wierne podobieństwo. Człowiek jest stworzony na pewne podobieństwo i bardzo nieuprawnione są poglądy niektórych ludzi podających się za chrześcijan, którzy mówią, że mają naturę Boga. To jest całkowicie sprzeczne ze Słowem Bożym. Człowiek jest człowiekiem, byty duchowe, jak anioły – są aniołami, a Bóg jest Bogiem.

Pismo Święte często używa pewnych porównań. Zobacz, że kiedy czytamy Księgę Ezechiela, Księgę Daniela, Księgę Izajasza, czy też Księgę Objawienia to widzimy, że prorocy mieli doświadczenie Boga. Boga, który przewyższa wszystko co znamy z naszego świata, dlatego często pisali „widziałem coś jakby”. Wskazuje to, że zarówno język, jak i rozum ludzki nie są w stanie objąć wielkości Boga, nie jesteśmy w stanie Go po prostu zrozumieć.

To co wiemy o Bogu powinniśmy czerpać tylko z Pisma Świętego, a nie z własnych fantazji. Niestety jesteśmy tylko ludźmi i często niektórzy z nas próbują sobie wyobrazić jakiegoś boga, próbujemy sobie wytłumaczyć pewne zależności porównując to do zależności pomiędzy ludźmi.

Bardzo ważną rzeczą, która motywowała mnie do pracy nad tą serią jest to, że tak często ludzie wymyślają sobie Boga, a przecież Pismo Święte

pisze wielokrotnie o grzechu bałwochwalstwa. To jeden z najczęściej piętnowanych grzechów w Biblii. Bóg jest jedynym Bogiem i każde bałwochwalstwo jest ogromnym przeciwstawieniem się woli Bożej – najprościej mówiąc jest to grzech i to bardzo poważny. Tworząc fałszywy obraz Boga również dopuszczamy się grzechu bałwochwalstwa. Pomimo, że nie oddajemy kultu jakiejś figurce, jakiemuś obrazowi, czy też jakiemuś posągowi to czasami ten fałszywy obraz Boga powoduje, że żyjemy według zasad wymyślonego bożka.

Chciałbym dodać, że jako chrześcijanin wierzę w Trójcę, wierzę, że każdy atrybut Boga znajduje się w każdej z Trzech Osób Boga. Wszystkie te atrybuty Boga są wieczne, nie mają początku, ani końca. Bóg jest jeden, ten sam na wieki, wszystkie te atrybuty łączą się w Bogu i każdy z nich wpływa na inne.

Na przykład świętość Boga wpływa na to, że Bóg jest miłością, ale jest też prawdą, jest też sprawiedliwy i tak dalej. Myślę, że każdy chrześcijanin, powinien mieć takie nastawienie: aby rozmawiając z innymi ludźmi nie mówić, że nasz Bóg króluje, ale mówić: „Zobaczcie jaki jest jedyny Bóg”.

Wiemy już, że Bóg jest jeden i w Piśmie Świętym czytamy o Nim prawdę, dzięki czemu możemy głosić innym ludziom prawdę. To smutne, ale zdarza się tak, że ludzie nie chcą słuchać o Bogu, ponieważ ktoś przekazał im fałszywy obraz Boga. Obawiam się, że jest to podstawowy grzech, jaki możemy zauważyć w naszej społeczności (a może i na całym świecie), czyli fałszywy obraz Boga.

Zresztą zobaczcie sami – od tego zaczęło się pierwsze kuszenie ludzi w raju. Bóg powiedział do ludzi „Możecie jeść ze wszystkich drzew, ale z tego jednego nie jedzcie”. Co robi szatan? Przychodzi i zmienia te słowa – najprościej mówiąc przeinacza je. Mówi do Ewy „Czy na pewno Bóg powiedział, nie jedzcie z żadnego drzewa?”. Następnie podważa dobroć oraz miłość Boga i przedstawia Go w fałszywym świetle. Ewa za tym idzie, później również Adam, czego konsekwencje mamy do dziś.

Chciałbym jeszcze tytułem wstępu skupić się na tym fundamencie – że Bóg jest jeden, ale w Trzech Osobach. Podam tu kilka fragmentów z Pisma Świętego, abyście mogli sami to sprawdzić. Niektórzy dzielą działanie Osób Bożych, ale zobaczmy co mówi o tym Pismo Święte.

Dzieło stworzenia przypisane jest Ojcu:

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1:1).

Dzieło stworzenia przypisane jest także Synowi:

„On jest obrazem Boga niewidzialnego i pierworodnym wszelkiego stworzenia. Przez niego bowiem wszystko zostało stworzone, to, co w niebie i to, co na ziemi, to co widzialne i co niewidzialne, czy trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze. Wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone” (Kol 1:15-16).

Ale widzimy też, że dzieło stworzenia jest dziełem Ducha Świętego:

„Swoim duchem przyozdobił niebiosa, a jego ręka stworzyła pokrzywionego węża” (Hi 13:26).

Wcielenie Syna Bożego jest także dziełem Trzech Osób:

„A anioł jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego też to święte, co się z ciebie narodzi, będzie nazwane Synem Bożym” (Łk 1:35).

Chrzest Jezusa Chrystusa jest także udziałem Trzech Osób:

„A gdy Jezus został ochrzczony, zaraz wyszedł z wody, a oto otworzyły mu się niebiosy i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na niego. I rozległ się głos z nieba: To jest mój umiłowany Syn, w którym mam upodobanie” (Mt 3:16-17).

Odkupienie jest też dziełem Trzech Osób Bożych:

„To o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował Bogu samego siebie bez skazy, oczyści wasze sumienia z martwych uczynków, by służyć Bogu żywemu?” (Hbr 9:14).

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest także przypisane Trzem osobom Boga:

„Tego to Jezusa wskrzesił Bóg, czego my wszyscy jesteśmy świadkami” (Dz 2:32).

„Dlatego Ojciec mnie miłuje, bo ja oddaję swoje życie, aby je znowu wziąć. Nikt mi go nie odbiera, ale ja oddaję je sam z siebie, Mam moc je oddać i mam moc znowu je wziąć. Ten nakaz otrzymałem od Ojca” (J 10:17-18).

„A pokazał z mocą, że jest Synem Bożym, według Ducha świętości, przez zmartwychwstanie” (Rz 1:4).

Apostoł Piotr przedstawił zbawienie pojedynczego człowieka jako dzieło Trzech Osób Bożych:

„Wybranych według uprzedniej wiedzy Boga Ojca, przez uświęcenie Ducha dla posłuszeństwa i pokropienia krwią Jezusa Chrystusa. Łaska i pokój niech się wam pomnożą” (1P 1:2).

Rozdział 1

BÓG JEST DUCHEM

„Bóg jest duchem, więc ci, którzy go czczą, powinni go czcić w duchu i w prawdzie” (J 4:24).

Bóg jest Duchem, dlatego nie posiada ciała. Tak mówił nasz Pan Jezus Chrystus. Niestety, w Polsce bardzo często zapominamy o tych prostych słowach. Ponadto do religijności wkrada się coraz więcej różnych obrzędów i pustych gestów; często dochodzą procesje, chodzenie wokół kościołów. Choć Bóg nie posiada ciała, to czytając Pismo Święte dostrzegamy, że chce nam przybliżyć siebie. Dlatego używa pewnych porównań odnosząc się właśnie do nas ludzi. Zauważamy takie zwroty: Jego oczy krążą po całej ziemi; Bóg jakby obejmuje ramionami; Bóg nie ma ciała. Natomiast powinniśmy pamiętać, że te wszystkie antropomorficzne porównania pomagają nam lepiej zrozumieć pewne aspekty Boga.

We wstępie mówiłem o tym, że Bóg nie ma początku, nie ma też końca. Przez to, że Bóg jest Duchem, wiemy że jest wszędzie. Jest w kościele, jest w kaplicy, jest w twoim i w moim pokoju, jest na zewnątrz kiedy idziemy do lasu; jest w pokoju hotelowym, kiedy jesteśmy w jakiejś podróży. Bóg jest dosłownie wszędzie. Bóg jest Duchem, dlatego może być zawsze przy nas. Choć może to wywoływać pewne trudności, ponieważ nie widzimy Boga fizycznie, musimy w Niego wierzyć, chodzić w wierze:

„Boga nikt nigdy nie widział. Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, on nam o nim opowiedział” (J 1:18).

„Nie jakby ktoś widział Ojca, oprócz tego, który jest od Boga; ten widział Ojca” (J 6:46).

Oczywiście ten werset mówi nam o Panu Jezusie Chrystusie, o tym, że tylko On widział Ojca.

„On jest obrazem Boga niewidzialnego i pierworodnym wszelkiego stworzenia” (Kol 1:15).

„A Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądrymu Bogu niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen” (1 Tm 1:17).

„Jedyny mający nieśmiertelność i mieszkający w światłości niedostępnej, którego żaden z ludzi nie widział ani widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen” (1 Tm 6:16).

„To bowiem, co niewidzialne, to znaczy jego wieczna moc i bóstwo, są widzialne od stworzenia świata przez to, co stworzone, po to, aby oni byli bez wymówki” (Rz 1:20).

Bardzo wyraźnie widzimy na podstawie fragmentu z Listu Pawła do Rzymian, że Boga możemy poznać przez Jego stworzenie.

Jeżeli spojrzysz na świat wokół nas, zauważysz jak Bóg jest piękny, jak jest wspaniały, jak jest mocny. Widzisz to choćby podczas burzy, jak i sztormu. Widzisz również, jak bardzo Bóg jest precyzyjny, patrząc chociażby na ludzkie ciało i to, w jaki sposób ono funkcjonuje. Patrząc na góry i widzisz jak Bóg jest potężny, jak jest wielki. Widzisz również, że Bóg jest suwerenny, że Bóg jest niezwykle, że Bóg jest majestatyczny. Kontroluje wszystko, panuje nad wszystkim, a także planuje wszystko. W Piśmie Świętym czytamy, że Bóg kieruje wiatrem, kieruje burzami, powoduje, że trawa rośnie, że ptaki latają i są karmione. Patrząc na naturę, możemy do woli zachwycać się Stwórcą i Jego dziełem. Tym bardziej, że to wszystko nie powstało ze zderzenia się jakichś tam cząstek i jakiegoś przypadku. Patrząc na stworzenie, widzimy Jego Stwórcę oraz doskonałość Stwórcy.

Myślę, że w tej chwili warto powrócić do fragmentu z pierwszego rozdziału Ewangelii Jana:

„Boga nikt nigdy nie widział. Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, on nam o nim opowiedział” (J 1:18).

Te słowa Jana stawiają w zasadzie przed nami dwie możliwości – Jezus Chrystus albo był szaleńcem, albo faktycznie jest Synem Bożym, czyli tym za kogo się podaje. Zgodnie z tym, co jest zawarte w Piśmie Świętym (podkreślam, nie chodzi o wybrane wersety, a o całość Pisma, która jest spójna) wierzymy, że Pan Jezus Chrystus jest Tym, za kogo się podawał i dlatego uznajemy, że każde Jego słowo jest prawdą.

Rozdział 2

BÓG JEST WIECZNY I SAMOISTNIEJĄCY

Wiemy z Pisma Świętego, że Bóg ma życie w samym sobie, że Bóg nie jest zależny od nikogo i że Bóg jest samowystarczalny. Przytoczę kilka fragmentów:

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1:1).

Widzimy w tym fragmencie, że na początku nie istniało jeszcze nic, istniał wyłącznie Bóg.

„Twój tron jest utwierdzony od wieków, ty jesteś od wieczności” (Ps 93:2).

W Księdze Micheasza możemy ponownie zaobserwować, że Bóg jest wieczny:

„Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś najmniejsze wśród tysięcy w Judzie, z ciebie jednak wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, a jego wyjścia są od dawna, od dni wiecznych” (Mi 5:2).

„Zanim zrodziły się góry, zanim ukształtowałeś ziemię i świat, od wieków na wieki ty jesteś Bogiem” (Ps 90:2).

W 43 rozdziale Księgi Izajasza jednoznacznie widać, że nie ma innych Bogów:

„Wy jesteście moimi świadkami, mówi PAN, i moim sługą, którego wybrałem, abyście poznali mnie i wierzyli mi, i zrozumieli, że to ja jestem. Przede mną nie został stworzony żaden Bóg ani po mnie nie będzie” (Iz 43:10).

„Każde zaś z tych czterech stworzeń miało po sześć skrzydeł dokoła, a wewnątrz były pełne oczu. I bez odpoczynku, dniem i nocą mówią: Święty, święty, święty, Pan Bóg Wszechmogący, ten, który był i który jest, i który ma przyjść” (Obj 4:8).

Ten ostatni fragment pokazuje, jak bardzo anioły wielbią Boga w niebie – jako Istotę Wieczną.

„Tak bowiem mówi Wysoki i Wyniosły, który zamieszkuje wieczność, którego imię to Święty: Ja, który mieszkam na wysokościach, na miejscu świętym, mieszkam i z tym, który jest skruszony i unижony w duchu, aby ożywić ducha pokornych i ożywić serce skruszonych” (Iz 57:15).

Na podstawie powyższego wersetu ponownie widzimy, że Bóg jest wiecznością, że Bóg jest wieczny.

„Któż bowiem poznał myśl Pana albo kto był jego doradcą? Lub kto pierwszy mu coś dał, aby otrzymać odpłatę? Z niego bowiem, przez niego i w nim jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen” (Rz 11:34-36).

Zobacz, co apostoł Paweł pisze: „Z niego bowiem, przez niego i w nim jest wszystko”. Widzisz? Bóg jest wszystkim, Bóg istniał zawsze i dalej będzie istniał.

„On jest przed wszystkim i wszystko istnieje dzięki niemu” (Kol 1:17).

Na podstawie tych kilku fragmentów widzimy, że Bóg istniał zawsze. Nam ludziom jest to bardzo ciężko zrozumieć, gdyż nasze życie ciągle podlega różnym prawom. Zawsze jest początek czegoś i często jest też jakiś koniec. Każdy z nas ma swój początek, nasza edukacja ma swój początek, nasza szkoła, nasza uczelnia, nasza praca, nasze prawo jazdy, wszystko co nas otacza, wszystko to ma swój początek. Być może dlatego jest nam ciężko zrozumieć cechę wieczności Boga.

Zanim zakończę ten temat, pragnę przytoczyć jeszcze jeden fragment:

„Wspomnijcie rzeczy dawne i odwieczne, bo ja jestem Bogiem, nie ma żadnego innego, jestem Bogiem i nie ma nikogo podobnego do mnie; Zapowiadam od początku rzeczy ostatnie i od dawna to, czego jeszcze nie było. Mówię: Mój zamiar się spełni i wykonam całą swoją wolę” (Iz 46:9-10).

Ostatnia sprawa – powinniśmy o tym wiedzieć, bo jest to bardzo ważne: Jezus Chrystus także istniał zawsze. Nie jest stworzeniem i świadczy o tym Pismo Święte. Apostoł Jan w 1 rozdziale swojej Ewangelii używa greckiego słowa „logos”, czyli „słowo odwieczne”, które ukazuje Jezusa Chrystusa jako Jednorodzonego Syna Bożego:

„Na początku było Słowo [logos], a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez nie się stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało” (J 1:1-3).

Zobaczmy jak to wspaniale koreluje z tymi fragmentami ze Starego Testamentu, które czytaliśmy kilka chwil wcześniej. Czytając dalej Ewangelię Jana dochodzimy do 8 rozdziału:

„Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Zanim Abraham był, ja jestem” (J 8:58).

Zobacz jak jednoznaczne stwierdzenie: „Zanim Abraham był, ja jestem”. „Ja jestem” to imię Boga. Pozostajemy w Ewangelii Jana. W 17 rozdziale pada kolejne bardzo istotne zdanie:

„A teraz ty, Ojczy, uwielbij mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim powstał świat” (J 17:5).

Czy widzisz piękno tego zdania? Nasz Pan Jezus Chrystus daje świadectwo o sobie, że to On właśnie żył z Bogiem, zanim powstał świat.

Rozdział 3

BÓG JEST ŚWIĘTY

Bóg jest Święty – to kolejny atrybut Boga, o którym postaram się opowiedzieć na podstawie wersetów z Pisma Świętego. W pierwszym rozdziale mówiłem o tym, że Bóg jest Duchem. Pamiętaj drogi czytelniku – każdy atrybut uzupełnia inne atrybuty Boga.

Świętość Boga – ten atrybut Boga jest wyznawany w niebie. Kiedy czytamy opis tego, co się w nim odbywa, widzimy, że aniołowie krzyczą: Święty, Święty, Święty. Zobaczmy fragment z Księgi Objawienia:

„Kaźde zaś z tych czterech stworzeń miało po sześć skrzydeł dokoła, a wewnątrz były pełne oczu. I bez odpoczynku, dniem i nocą mówią: Święty, święty, święty, Pan Bóg Wszechmogący, ten, który był i który jest, i który ma przyjść” (Obj 4:8)

Spójrz, aniołowie nie krzyczą: „kochający, kochający, kochający”, a mimo tego wiemy, że Bóg jest kochający; nie krzyczą też: „prawda, prawda, prawda”, a mimo to wiemy, że Bóg jest prawdą; ale krzyczą właśnie: „Święty, Święty, Święty”.

Generalnie świętość ma dwa znaczenia. Pierwsze z tych znaczeń to oddzielony. Bóg jest oddzielony od swojego stworzenia, znajduje się ponad swoim stworzeniem, jest inny od nas, lepszy od nas. Króluje nad nami, przewyższa wszystkie swoje stworzenia, jest Królem nad wszystkimi stworzeniami:

„Któż podobny tobie między bogami, Panie? Któż jako ty wielmożny w świątobliwości, straszliwy w chwale, czyniący cuda?” (Wj 15:11).

„Nikt nie jest tak święty jak PAN. Nie ma bowiem nikogo oprócz ciebie i nikt nie jest taką skalą jak nasz Bóg” (1 Sm 2:2).

„Ale ty jesteś Święty, mieszkający wśród chwały Izraela” (Ps 22:3).

Przeczytam teraz dwa fragmenty, o których wspomniałem wcześniej. Są to fragmenty, które doskonale łączą się ze sobą. Podkreślę, że większość atrybutów łączy się ze sobą, tzn. jeden wypływa z drugiego i są perfekcyjnie połączone ze sobą. Przejdźmy do pierwszego fragmentu.

„W roku, w którym umarł król Uzjasz, widziałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren jego szaty wypełnił świątynię. Serafimy stały ponad nim, a każdy z nich miał po sześć skrzydeł: dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma przykrywał swoje nogi, a dwoma latał. I wołał jeden do drugiego: Święty, święty, święty, PAN zastępów. Cała ziemia jest pełna jego chwały. I filary drzwi poruszyły się od głosu wołającego, a dom napełnił się dymem. I powiedziałem: Biada mi! Już zginąłem; jestem bowiem człowiekiem o nieczystych wargach i mieszkam wśród ludu o nieczystych wargach, a moje oczy widziały Króla, PANA zastępów” (Iz 6:1-5).

Zobacz, jak wiele możemy wyczytać w tym krótkim fragmencie o tym, co dzieje się w niebie: „Widziałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie”. Bóg jest ponad wszystkim, jest Święty. Nawet serafimy, czy chociażby anioły zakrywały swoją twarz skrzydłami dlatego, że nie mogły wytrzymać widoku Boga: „I wołał jeden do drugiego: Święty, święty, święty, PAN zastępów”. Zobacz co dokładnie odpowiada Izajasz „Biada mi! Już zginąłem; jestem bowiem człowiekiem o nieczystych wargach i mieszkam wśród ludu o nieczystych wargach”. Izajasz, prorok Pana mówi: biada mi, upada na twarz przed Panem i woła: biada mi, zginąłem. Widzi niesamowitą chwałę Boga, której nie jest w stanie opisać; jego reakcją jest: „Biada mi! Już zginąłem”. Właśnie tak powinniśmy podchodzić do Boga. Ten obraz Boga jest zapomniany w dzisiejszych czasach. Przedstawia się Go jako przyjaciela, jako kolegę, jako koło bliskiego, ale Słowo Boże nie przeminęło.

Pan Jezus powiedział, że ani jedna jota (czyli taka jakby kropczka nad „i”) nie przeminie z Pism, dlatego Słowo Boże trwa i to co opisuje jest rzeczywistością. Przejdźmy do drugiego fragmentu, który jest

zawarty w 1 rozdziale Księgi Ezechiela (przy czym zachęcam do przeczytania całego rozdziału, który opisuje to, co dzieje się w niebie):

„A ponad sklepieniem, które było nad ich głową, było coś podobnego do tronu, z wyglądu jak kamień szafiru. I u góry, na tym, co było podobne do tronu, znajdowało się coś z wyglądu przypominające człowieka. I widziałem jakby kolor bursztynu niczym ogień wewnątrz niego wokoło; od jego bioder wzwyż i od jego bioder w dół widziałem coś, co wyglądało jak ogień, a wokół niego blask. Jak widok tęczy, która pojawia się w chmurze w dzień deszczowy, tak wyglądał blask wokoło. To było widzenie podobieństwa chwały PANA. A gdy ją zobaczyłem, upadłem na twarz i usłyszałem głos mówiącego” (Ez 1:26-28).

Zobacz, Ezechiel w tym fragmencie pisze kilka razy, że widział coś „jakby”. Jakby ta chwała Boża i to co dzieje się w niebie, przewyższały jego umiejętność opisywania i zrozumienia. Mamy tutaj ponownie identyczny obraz, identycznego Boga siedzącego wysoko na tronie, a wokół Niego tylko aniołowie oddający Mu cześć. Nie ma takiej koncepcji, że Bóg chodzi sobie po ogrodzie i w pewnym momencie przychodzą do niego jacyś ludzie, którzy zmarli (na przykład Maria, która szepcze Panu coś do ucha; czy też Ojciec Pio lub Jan Paweł II). Zobacz, niebo wygląda zupełnie inaczej. W Piśmie Świętym czytamy, że Bóg jest na tronie, Jego chwała jest tak ogromna, że człowiek chce umrzeć. Ezechiel pisze: „Upadłem na twarz”, inaczej mówiąc: upadłem na twarz, jak to zobaczyłem, upadłem na twarz przed chwałą Boga.

Otwórz swoją Biblię na 1 rozdziale Księgi Objawienia (Księga Apokalipsy):

„I odwróciłem się, aby zobaczyć, co to za głos mówił do mnie. A gdy się odwróciłem, zobaczyłem siedem złotych świeczników; A pośród tych siedmiu świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, ubranego w długą szatę i przepasanego na piersi złotym pasem. Jego głowa i włosy były białe jak biała wełna, jak śnieg, a jego oczy jak

płomień ognia. Jego stopy podobne do mosiądzu, jakby w piecu rozżarzonego, a jego głos jak szum wielu wód. W swej prawej ręce miał siedem gwiazd, a z jego ust wychodził ostry miecz obosieczny. Jego oblicze było jak słońce, gdy świeci w pełni swej mocy. Gdy go zobaczyłem, padłem do jego stóp jak martwy i położył na mnie swą prawą rękę, mówiąc mi: Nie bój się! Ja jestem pierwszy i ostatni” (Obj 1:12-17).

Chwała Syna Bożego, chwała Jezusa Chrystusa jest tak ogromna, że tego nie da się pojąć. Jan pisze w tym fragmencie, że Jego głos jest jak szum wielu wód, Jego stopy są podobne do mosiądzu, w prawej ręce miał siedem gwiazd, a z ust wychodził miecz obosieczny. Kolejny raz możemy zaobserwować, że opisujący chwałę Boga pada na twarz. Zdaje sobie sprawę, że jest grzesznikiem – czyni to z szacunku do Pana, znając swoje położenie przed Nim. Śmiem twierdzić, że umysłem nie da się pojąć tej Świętości, nie da się jej uchwycić. Przychodząc do prawdziwego Boga powinniśmy wszyscy czuć to samo.

Zachęcam cię, przeczytaj te fragmenty i pomyśl, co czujesz. Naturalnym zachowaniem powinno być padnięcie na twarz i błaganie Boga o miłosierdzie – jak to uczynili mężowie Boży, o których mówiłem w tym rozdziale. Jesteśmy prochem, jesteśmy jak trawa, Bóg jest suwerenny, Bóg jest Królem Królów i Panem Panów. Zauważ, że w każdym z tych opisów Bóg króluje nad wszystkim, decyduje o wszystkim – po prostu tak wielki jest nasz Bóg.

Rozdział 4

BÓG JEST SUWERENNY, CZYLI KRÓLUJE

Cecha suwerenności mówi nam, że Bóg istnieje i króluje nad wszystkim, co dzieje się na świecie. Niektórzy mówią, że jest to najważniejsza cecha Boga. Zobaczmy najpierw co słownik mówi o słowie suwerenny: mówi jednoznacznie, że jeśli ktoś jest suwerenny, to znaczy, że jest niezależny od niczego, że ma władzę zwierzchnią, że jest niepodległy nikomu. Króluje nad wszystkim i zaiste taki jest nasz Bóg.

Otwórz teraz Pismo Święte i przejdź do Księgi Psalmów, z której zacytuję pięć fragmentów:

„PAN na niebiosach ustanowił swój tron, a jego królestwo panuje nad wszystkimi” (Ps 103:19).

„PAN króluje, przyoblekł się w majestat, odział się PAN i przepasał potęgą; utwierdził też świat, że się nie zachwieje” (Ps 93:1).

„Mówcie wśród pogan: PAN króluje; świat będzie utwierdzony, aby się nie poruszył, i on będzie sądził ludzi sprawiedliwie” (Ps 96:10).

„PAN króluje, raduj się, ziemio, i weselcie się, niezliczone wyspy!” (Ps 97:1).

„PAN króluje, niech drżą narody; siedzi między cherubinami, niech zachwieje się ziemia” (Ps 99:1).

Piękne wersety, które pokazują nam, że Pan króluje, siedzi między cherubami. Wspominałem w poprzednim rozdziale (w którym mówiłem o tym, że Bóg jest Święty), że Bóg siedzi pomiędzy aniołami, a cheruby krzyczą cały czas, wołają, wielbią Go słowami: Święty, Święty, Święty.

Jeżeli uznamy, że Bóg króluje, to naturalną konsekwencją tego będzie fakt, że szatan nie może królować. Niestety, tak wielu chrześcijan drży dzisiaj przed szatanem, drży przed demonami. Czasami drżą przed różnymi sytuacjami, a czasami zdarza się, że sami szukają gdzieś tych demonów. Oczywiście wiemy, że szatan jest potężniejszy od człowieka i nie można z nim rywalizować, ale nie może się on równać z Bogiem w żaden sposób.

Doskonale jest to opisane w Księdze Hioba, w której widzimy, że szatan może działać tylko w pewnym zakresie, oraz że to Bóg jest suwerenny, to Bóg króluje. Biblia mówi, że Bóg króluje tu i teraz, dlatego bardzo ważne jest to abyśmy zdali sobie z tego sprawę. Nie jest tak, że Bóg królował tylko kiedyś, na przykład za czasów Starego Przymierza (np. kiedy to Pan Bóg wyprowadził Izrael), lub że będzie królował w przyszłości (kiedy Pan Jezus przyjdzie ponownie na ziemię). Biblia jednoznacznie głosi, że Bóg króluje cały czas. To właśnie Bóg króluje nad narodami, to Bóg króluje nad naturą, to Bóg króluje nad wierzącymi i niewierzącymi. Pan nasz Jezus Chrystus powiedział, że słońce wschodzi nad dobrymi i złymi, deszcz spada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Kolejne trzy fragmenty, podobnie jak poprzednie, również pochodzą ze Starego Testamentu:

„Serce króla jest w ręku PANA jak potoki wód; kieruje je, dokąd chce” (Prz 21:1).

„On gromadzi wody morskie jak na stos i w skarbcach zbiera głębin. Niech cała ziemia boi się PANA, niech się go lękają wszyscy mieszkańcy świata. On bowiem przemówił i stało się; on rozkazał i powstało. PAN udaremnia zamiary narodów, niweczy zamysły ludów. Zamiar PANA trwa na wieki, myśli jego serca z pokolenia na pokolenie” (Ps 33:7-11).

„Pamiętajcie o tym i wstyďte się, weźcie to sobie do serca, przestępcy! Wspomnijcie rzeczy dawne i odwieczne, bo ja jestem

Bogiem, nie ma żadnego innego, jestem Bogiem i nie ma nikogo podobnego do mnie; Zapowiadam od początku rzeczy ostatnie i od dawna to, czego jeszcze nie było. Mówię: Mój zamiar się spełni i wykonam całą swoją wolę. Przywołuję ze wschodu ptaka drapieżnego, z dalekiej ziemi mężczyznę, który wykonuje moją radę. Powiedziałem i wykonam to, postanowiłem i uczynię to” (Iz 46:8-11).

To, że Bóg jest suwerenny jest prawdą, którą wyraźnie widzimy czytając Pismo Święte. Uważam, że ten atrybut powinien być istotny w życiu każdego chrześcijanina. Wielu ludzi mówi dzisiaj, że wierzy w Boga. Niestety problem polega w tym, że nie wierzą w Boga, który króluje, nie wierzą w Boga, który rządzi tym wszystkim, co się odbywa na ziemi. Czasem boimy się różnych doświadczeń, takich jak cywilizacyjne problemy, choroby, technologie czy inne rzeczy. Czasami boimy się demonów i szatana, którzy mogą nas zwodzić, którzy mogą nas atakować. Z jednej strony ten strach jest uzasadniony, ponieważ może dotyczyć każdego z nas.

Z drugiej strony, kiedy myślę o suwerenności Boga, kiedy zastanawiam się nad tą cechą, to napawa mnie ona pokojem – i to ogromnym pokojem. Jeżeli wszystko jest w rękach Boga i to Bóg decyduje o wszystkim (a tak czytamy w Piśmie Świętym), to cóż złego może nam się stać, cóż może uczynić nam człowiek? Zgodnie z tym co mówił Dawid: jeżeli jesteś w jakimś kłopotcie, jeżeli masz trudności, zwracaj się do Boga. Przemawiaj do Niego w modlitwie, mów o swoich problemach i pamiętaj, że to On króluje nad wszystkim, że to On jest Bogiem suwerennym. Bóg ma absolutny wpływ na wszystko.

Nasz Pan jest Bogiem wielkim, jest Bogiem suwerennym, jest Królem królów i Panem panów. Chwała mu za to.

Rozdział 5

BÓG JEST WSZECHOBECNY

Wszechobecność oznacza, że Bóg jest wszędzie i nie ma we wszechświecie miejsca, w którym nie byłby obecny. To bardzo ważne stwierdzenie – wbrew pozorom, we wszechświecie nie ma miejsca, gdzie nie byłoby Boga.

„Dokąd ujdę przed twoim duchem? Dokąd ucieknę przed twoim obliczem? Jeśli wstąpię do nieba, jesteś tam; jeśli przygotuję sobie poślanie w piekle, tam też jesteś. Gdybym wziął skrzydła zorzy porannej, aby zamieszkać na krańcu morza; I tam twoja ręka prowadziła by mnie i twoja prawica by mnie podtrzymała” (Ps 139:7-10).

„Choćbym nawet chodził doliną cienia śmierci, zła się nie ulęknę, bo ty jesteś ze mną; twoja laska i kij pocieszają mnie” (Ps 23:4).

Po przeczytaniu tych dwóch fragmentów, jednoznacznie widzimy, że Bóg zasiada wysoko w niebie, ale jest również blisko każdego stworzenia. Doskonale ukazuje to historia Daniela, kiedy Bóg był z nim w jaskini lwów; podobnie historia Szadraka, Mészaka i Abed-Nega, kiedy to Bóg był z nimi w piecu ognistym, gdy król Nabuchodonozor chciał ich spalić. Podobnie Bóg był z Jakubem, z Abrahamem, jak i z królem Dawidem. Zobacz jak wspaniale oddaje to fragment Księgi Izajasza, w którym czytamy:

„Tak bowiem mówi Wysoki i Wyniosły, który zamieszkuje wieczność, którego imię to Święty: Ja, który mieszkam na wysokościach, na miejscu świętym, mieszkam i z tym, który jest skruszony i unizony w duchu, aby ożywić ducha pokornych i ożywić serce skruszonych” (Iz 57:15).

Bóg, który ma swój tron postawiony w niebiosach, dla którego ziemia jest podnóżkiem Jego stóp (czytamy o tym w 1 wersecie 66 rozdziału Księgi Izajasza), mieszka także w tym, który jest skruszony i uniozony w duchu:

„Czy jestem tylko Bogiem z bliska? – mówi PAN, a nie Bogiem także z daleka?” (Jr 23:23).

„Wasze postępowanie niech będzie wolne od chciwości, poprzestaście na tym, co macie. Sam bowiem powiedział: Nie porzucę cię ani nie opuszczę” (Hbr 13:5).

„Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i w was wszystkich” (Ef 4:6).

Chciałbym zacytować jeszcze dwa fragmenty, które również mają swoje odzwierciedlenie w atrybutach Bożych i które będę omawiał w następnych rozdziałach. Pierwszy z nich to werset z Księgi Objawienia:

„Ten również będzie pił z wina zapalczywości Boga (mówimy tutaj o grzesznikach), nierozcieńczonego, nalanego do kielicha jego gniewu, i będzie męczony w ogniu i siarce przed świętymi aniołami i przed Barankiem” (Obj 14:10).

Drugi fragment pochodzi z Księgi Psalmów, który wcześniej cytowałem.

„Dokąd ujdę przed twoim duchem? Dokąd ucieknę przed twoim obliczem? Jeśli wstąpię do nieba, jesteś tam; jeśli przygotuję sobie posłanie w piekle, tam też jesteś. Gdybym wziął skrzydła zorzy porannej, aby zamieszkać na krańcu morza; I tam twoja ręka prowadziła by mnie i twoja prawica by mnie podtrzymała” (Ps 139:7-10).

W niektórych tłumaczeniach zamiast słowa piekło występuje sieol. W Polsce niewiele mówi się na ten temat, dlatego podzielę się z tobą tą prawdą, o której mogłeś nie słyszeć. Chodzi o to, że Bóg jest także w piekle. Często mówi się, że piekło jest miejscem odosobnienia od Boga, że to demony pełnią jakąś rolę w piekle, że to właśnie szatan

pilnuje piekła, w którym znęca się nad innymi. Jest to przykre, ponieważ są to sprzeczne tezy z tym, co czytamy w Piśmie Świętym. W Biblii widzimy wyraźnie, że w piekle karę ponoszą grzesznicy, a tą karę wymierza im Bóg, a nie szatan. Szatan tak samo będzie palił się w tym ogniu, więc jest sprzeczne, by mógł kogokolwiek piekła pilnować. Szatan i jego demony zostaną tam wrzucone. Doskonale pokazują to Ewangelie, w których widzimy, że demony często błagają Pana Jezusa, aby nie strącał ich właśnie do piekła. Dodam, że demony błagały o to Pana Jezusa będąc na ziemi.

Przez wiele lat zastanawiałem się jak to jest: jeśli demony mają rządzić w piekle (i przypalać ludzi, którzy zostali do niego strąceni), to czemu tak bardzo nie chcą do niego iść? Odpowiedź jest jedna – to Bóg w piekle karze grzeszników za to, że przeciwstawiali Mu się na ziemi. Każdy z nas powinien pamiętać, że Bóg jest sprawiedliwym sędzią. Jest bezstronny. Oby nikt z nas nie trafił do piekła i nie był narażony na gniew Boga. Niech nasz Pan zachowa nas od tego.

Rozdział 6

BÓG JEST WSZECHWIEDZĄCY

Bóg wie wszystko, zna przyszłość, teraźniejszość i przeszłość. Bóg nie musi się uczyć niczego, ponieważ wie absolutnie wszystko, i co ważne, wie wszystko sam z siebie. Bóg w Trójcy jest jednością, dlatego można powiedzieć, że zna siebie doskonale. Ojciec zna Syna, a Syn zna Ojca. Duch zna Syna, a Syn zna Ducha. Spójrzmy teraz na kilka fragmentów, które pomogą nam zrozumieć, dlaczego Bóg jest wszechwiedzący.

„Wszystko zostało mi dane od mego Ojca i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, ani nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mt 11:27).

„Jak mnie zna Ojciec, i ja znam Ojca; i oddaję moje życie za owce” (J 10:15).

„Bo kto z ludzi wie, co jest w człowieku prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo i tego, co jest w Bogu, nikt nie zna, oprócz Ducha Bożego” (1 Kor 2:11).

Widzimy na podstawie przytoczonych wersetów z Pisma Świętego, że Bóg wie wszystko.

„Czy wiesz, jak wiszą chmury – cuda tego, który jest doskonały we wszelkiej wiedzy?” (Hb 37:16).

„Wielki jest nasz Pan i zasobny w moc; jego mądrość jest niezmiierzona” (Ps 147:5).

„Przesłanie zaś, które słyszeliśmy od niego i wam zwiastujemy, jest takie: Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności” (1 J 1:5).

„Wspomnijcie rzeczy dawne i odwieczne, bo ja jestem Bogiem, nie ma żadnego innego, jestem Bogiem i nie ma nikogo podobnego do

mnie; Zapowiadam od początku rzeczy ostatnie i od dawna to, czego jeszcze nie było. Mówię: Mój zamiar się spełni i wykonam całą swoją wolę” (Iz 46:9-10).

„O głębokości bogactwa zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jak niezbadane są jego wyroki i niedocieczone jego drogi! Któż bowiem poznał myśl Pana albo kto był jego doradcą? Lub kto pierwszy mu coś dał, aby otrzymać odpłatę? Z niego bowiem, przez niego i w nim jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen” (Rz 11:33-36).

„Kto kierował Duchem PANA, a kto był jego doradcą, aby go pouczyć? Kogo się radził, aby nabyć rozumu? Kto pouczył go o ścieżkach sądu? Kto nauczył go wiedzy i wskazał mu drogę roztropności?” (Iz 40:13-14).

Oczywiście wiemy, że tylko Bóg wie wszystko. Czasami rozmawiając z ludźmi widzimy pewien dysonans. Niektórzy modląc się mają wrażenie, że o czymś opowiadają Bogu. Powinniśmy natomiast pamiętać, że Bóg wie to wszystko. Jest to naturalne, że powinniśmy wylewać przed Nim nasze serce; szczególnie jeżeli podchodzimy do Boga jako naszego Ojca i chcemy Mu o czymś opowiedzieć. Ważne jest natomiast abyśmy pamiętali, że Bóg wie wszystko, zna przyczyny, myśli, tajemnice, uczucia i wszystkie sekrety.

„PAN patrzy z nieba, widzi wszystkich synów ludzkich. Z miejsca, w którym przebywa, spogląda na wszystkich mieszkańców ziemi. Ukształtował serce każdego z nich, przygląda się wszystkim ich czynom” (Ps 33:13-15).

„On liczy gwiazdy, nazywa każdą z nich po imieniu” (Ps 147:4).

„Gdyż drogi człowieka są przed oczami PANA i waży on wszystkie jego ścieżki” (Prz 5:21).

Zobacz jak wielkie płynie z tego pocieszenie – być może właśnie dla ciebie. Jeżeli uznasz, że Bóg wie wszystko – jeżeli uznasz tą cechę Bożą, uznasz, że Bóg wie, co cię spotka oraz że planuje twoje życie, aby

przebiegło ono jak najlepiej – to będzie niesamowite, kiedy zdasz sobie z tego sprawę. Wiemy, że Pismo głosi, iż Bóg współdziała z tymi, którzy Go miłują, dla ich dobra. Wszystko układa dla ich dobra, to wspaniała rzecz. Jeżeli tylko trwamy w Bogu, to ta obietnica jest naprawdę wyjątkowa. Bóg swoją wiedzą przenika wszystko. Na koniec zacytuję dwa fragmenty:

„Lecz PAN powiedział do Samuela: Nie patrz na jego urodę ani na jego wysoki wzrost, gdyż go odrzuciłem. PAN bowiem nie patrzy na to, na co patrzy człowiek, bo człowiek patrzy na to, co jest przed oczami, ale PAN patrzy na serce” (1 Sm 16:7).

„PANIE, przeniknąłeś mnie i znasz mnie. Wiesz, kiedy siedzę i wstaję, z daleka znasz moje myśli. Otaczasz moją ścieżkę i spoczynek, wszystkie moje drogi są ci znane. Zanim na moim języku pojawi się słowo, ty, PANIE, już je znasz. Otaczasz mnie z tyłu i z przodu i położyłeś na mnie twoją rękę. Zbyt cudowna jest dla mnie twoja wiedza; jest wzniosła, nie mogę jej pojąć. Dokąd ujdę przed twoim duchem? Dokąd ucieknę przed twoim obliczem? Jeśli wstąpię do nieba, jesteś tam; jeśli przygotuję sobie posłanie w piekle, tam też jesteś” (Ps 139:1-8).

To wspaniała cecha Boga. Zachęcam do tego, abyś czytał Słowo Boże i poznawał Boga takim, jakim naprawdę jest.

Rozdział 7

BÓG JEST WSZECHMOCNY

Bóg jest wszechmocny. Jest to kolejna wspaniała cecha Boga, którą postaram się przybliżyć na podstawie wersetów ze Słowa Bożego. Wiemy, że Bóg posiada całą moc i całą potęgę świata. Wiemy też z Pisma Świętego, że Boża moc jest nieskończona. Wystarczy, że spojrzymy na wszechświat, na planety, na gwiazdy – to wszystko stworzył Bóg. Zobaczymy jak to jest potężne, a jak mały względem tego jest człowiek. Popatrzmy na przyrodę, na drzewa, na organizm ludzki – to znów ukazuje nam, jak wspaniałym Twórcą jest Bóg.

Zacytuję kilka fragmentów z Biblii:

„Słowem PANA zostały uczynione niebiosa i tchnieniem jego ust wszystkie ich zastępy” (Ps 33:6).

„Ach, Panie BOŻE! Oto uczyniłeś niebo i ziemię swoją wielką mocą i wyciągniętym ramieniem i nie ma dla ciebie rzeczy zbyt trudniej” (Jr 32:17).

„A Jezus, spojrzawszy na nich, powiedział im: U ludzi to niemożliwe, lecz u Boga wszystko jest możliwe” (Mt 19:26).

Na podstawie przytoczonych fragmentów jednoznacznie widać, że Boża moc jest nieodparta. Pozwólcie, że przejdę dalej i zacytuję kolejne wersety:

„Wiem, że ty wszystko możesz i że żaden twój zamysł nie może być powstrzymany” (Hb 42:2).

„Skoro PAN zastępów postanowił, któż to udaremni? Jego ręka jest wyciągnięta, któż ją odwróci?” (Iz 14:27).

„Zanim powstał dzień, ja jestem, a nie ma nikogo, kto by wyrwał cokolwiek z mojej ręki. Gdy coś uczynię, któż to odwróci?” (Iz 43:13).

Zobacz, Boża moc jest nieodparta. Bóg nie ma żadnego przeciwnika we wszechświecie, z którym mógłby rywalizować. Bóg jest wszechmocny.

„Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia” (Flp 4:13).

Ten ostatni werset jest istotny, ale należy z nim bardzo uważać. Obecnie wielu ludzi podających się za chrześcijan, którzy głoszą tak zwaną „Prosperity gospel” (ewangelię sukcesu) mówi, że wszystko mogę w Bogu. Jednak patrząc na cały kontekst tego fragmentu widzimy, że możemy w Bogu wszystko, jeżeli jesteśmy w Jego woli, jeżeli wypełniamy Jego wolę i trwamy w Nim. Nie chodzi o to, aby mówić ustami, a postępować inaczej i nie chodzi o to, aby tylko pożądać znaków, ale przede wszystkim zawierzyć się Bogu. Być wykonawcą czytanego przez nas Słowa Bożego i być w Jego woli.

Przytoczę teraz, jedno zdanie z książki Johna Pipera „Koronawirus i Chrystus”, w której zacytował pewnego Ewangelistę: „Jestem nieśmiertelny dopóki nie dokończę mojej pracy dla Boga”. Posłuchaj uważnie – jeżeli ty i ja trwamy w Bogu, trwamy w Chrystusie, w Jego woli, to na czas zadań, które mamy od Pana, jesteśmy nieśmiertelni. Pozostaje pytanie, czy trwamy w tej woli.

Przejdźmy dalej. Bóg jest niezmienny, ten sam na wieki:

„Ty dawno założyłeś fundamenty ziemi i niebios a są dziełem twoich rąk. One przeminą, ale ty pozostajesz; wszystkie jak szata się zestarzeją, zmienisz je jak płaszcz i będą odmienione. Ale ty zawsze jesteś ten sam, a twoje lata nigdy się nie skończą” (Ps 102:25-27).

Boża moc jest dla nas niezrozumiała i choćbyśmy próbowali sobie wyobrazić, jak bardzo potężny jest Bóg, to nie mamy szans tego osiągnąć, ponieważ Bóg przewyższa nas wszystkich:

„Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić o wiele obficiej ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy” (Ef 3:20).

Bóg przewyższa nas w sposób nieskończony.

Uważam, że na koniec warto nadmienić to, czego Bóg nie może. Wiemy, że Bóg nie może umrzeć; wiemy również, że Bóg nie może kłamać:

„W nadziei życia wiecznego, które obiecał przed dawnymi wiekami ten, który nie kłamie, Bóg” (Tt 1:2).

„Abyśmy przez dwie niezmiennie rzeczy, w których jest niemożliwe, aby Bóg kłamał, mieli silną pociechę, my, którzy uciekliśmy, by pochwycić się zaoferowanej nam nadziei” (Hbr 6:18).

Bóg nie może kłamać. Słowo Boże jest prawdą. Dlatego zachęcam cię – czytaj Słowo Boże i poznawaj Boga, abyś wierzył w prawdziwego Boga, a nie w jakiegoś wymyślonego bożka.

Rozdział 8

BÓG JEST NIEZMIENNY

Bóg jest Bogiem niezmiennym. Myślę, że to szczególnie ważny atrybut Boga. To arcyważna sprawa, aby otwarcie mówić, że Bóg jest Bogiem niezmiennym. Niestety, czasami spotykam ludzi, którzy mówią: „Bóg w Starym Testamencie działał inaczej, niż ma to miejsce w Nowym Testamencie” i powiem ci, że jest to naprawdę szokujące. Jeżeli tak myślisz, jeżeli spotkałeś takie osoby, to kolejny raz zachęcam cię – czytaj zarówno Nowy, jak i Stary Testament, a zobaczysz, że jest to ten sam Bóg. Uważaj, ponieważ tego typu poglądy, to bardzo niebezpieczna herezja. Bóg różni się od ludzi. My często zmieniamy zdanie, czasem uczymy się czegoś nowego i przez to je zmieniamy, natomiast Bóg wie wszystko i jest niezmienny. My ludzie zmieniamy się fizycznie, zmieniamy się również psychicznie, zmieniają się czasem nasze poglądy, ale Bóg jest Bogiem niezmiennym. Wszystkie cechy Boga są niezienne.

„Gdyż ja, PAN, nie zmieniam się, dlatego wy, synowie Jakuba, nie zostaliście zniszczeni” (Ml 3:6).

„Ty dawno założyłeś fundamenty ziemi i niebiosa są dziełem twoich rąk. One przeminą, ale ty pozostajesz; wszystkie jak szata się zestarzeją, zmienisz je jak płaszcz i będą odmienione. Ale ty zawsze jesteś ten sam, a twoje lata nigdy się nie skończą” (Ps 102:25-27).

„Wszelki dar dobry i wszelki dar doskonały pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmiany ani cienia zmienności” (Jk 1:17).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby miał kłamać, ani synem człowieczym, żeby miał żalować. Czy on powie coś, a tego nie uczyni? Czy wypowie, a nie spełni?” (Lb 23:19).

Zacytuję teraz kilka fragmentów, które potwierdzą nam, że Słowo Boże jest niezmiennie:

„Na wieki, o PANIE, twoje słowo trwa w niebie” (Ps 119:89).

„Podstawą twego słowa jest prawda, a wszelki wyrok twojej sprawiedliwości trwa na wieki” (119:160).

„Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki” (Iz 40:8).

„Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z prawa, aż wszystko się wypełni” (Mt 5:18).

„A łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż odpaść jednej kresce z literki Prawa” (Łk 16:17).

W Piśmie Świętym zauważamy również, że Bóg ma zawsze ten sam plan, który jest niezmienny:

„Zamiar PANA trwa na wieki, myśli jego serca z pokolenia na pokolenie” (Ps 33:11).

„Wiele jest zamysłów w sercu człowieka, ale rada PANA się ostoi” (Prz 19:21).

„To jest powzięty zamiar co do całej ziemi i to jest ręka wyciągnięta nad wszystkie narody. Skoro PAN zastępów postanowił, któż to udaremni? Jego ręka jest wyciągnięta, któż ją odwróci?” (Iz 14:26-27).

Idąc dalej, także Boży plan zbawienia jest niezmienny od wieków:

„Tych bowiem, których on przedtem znał, tych też przeznaczył, aby stali się podobni do obrazu jego Syna, żeby on był pierworodny między wieloma braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych też uwielbił” (Rz 8:29-30).

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3:16).

„Lecz kto by pił wodę, którą ja mu dam, nigdy nie będzie pragnął, ale woda, którą ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu” (J 4:14).

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto słucha mego słowa i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie potępiony, ale przeszedł ze śmierci do życia” (J 5:24).

„I odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem życia. Kto przychodzi do mnie, nie będzie głodny, a kto wierzy we mnie, nigdy nie będzie odczuwał pragnienia” (J 6:35).

„A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze. Czy wierzysz w to?” (J 11:26).

Zobacz, nie chodzi tutaj o nowe życie na pięć, dziesięć, czy pięćdziesiąt lat. Tutaj chodzi o nowe życie, które jest wieczne.

Rozdział 9

BÓG JEST PRAWDĄ

Bóg jest prawdą, prawdą absolutną, który zawsze mówi prawdę. Bóg jest sędzią sprawiedliwym. Bóg mówi co jest dobre, a co jest złe. Dla każdego człowieka, w każdym miejscu na świecie, prawda jest jedna, ponieważ jest absolutna. Widzimy, że świat próbuje zmienić znaczenie słowa „prawda”. Ludzie często mówią: „Ty masz swoją prawdę, a ja mam swoją”.

Widzimy, że w Słowie Bożym jest jedna prawda, tą prawdą jest Bóg. On określa co jest prawdą. Prawda z tego świata nie pasuje do prawdy Boga. Prawda jest jedna i tą prawdą jest Słowo Boże. Wychodzi z tego prosty wniosek, że nie można interpretować Słowa Bożego w dowolny sposób, tak jak nam to pasuje. Trzeba więc szukać jego znaczenia, gdyż Słowo Boże jest prawdą.

„Jezus mu odpowiedział: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca jak tylko przeze mnie” (J 14:6).

Pan Jezus mówi: ja jestem drogą, ja jestem prawdą, ja jestem życiem. Jezus nie tylko mówił prawdę będąc na Ziemi, ale był prawdą. Syn Boży jest prawdą. Jeżeli uznamy, że Jezus Chrystus jest prawdą, to szybko powinniśmy dojść do wniosku, że religie, które pomijają Jezusa Chrystusa są kłamstwem. Z tego też wniosek, że ludzie, którzy głoszą przeciwko Jezusowi Chrystusowi, są kłamcami:

„Ducha prawdy, którego świat nie może przyjąć, bo go nie widzi ani go nie zna. Wy jednak go znacie, gdyż z wami przebywa i w was będzie” (J 14:17).

„Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego ja wam pošlę od Ojca, Duch prawdy, który wychodzi od Ojca, on będzie świadczył o mnie” (J 15:26).

Widzimy również, że Duch jest Bogiem. Ma tę samą cechę co Bóg:

„Jeśli tylko słyszeliście go i byliście pouczeni przez niego, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie” (Ef 4:21).

W Słowie Bożym dostrzegamy też, że szatan jest przeciwieństwem prawdy:

„Wy jesteście z waszego ojca – diabła i chcecie spełniać pożądliwość waszego ojca. On był mordercą od początku i nie został w prawdzie, bo nie ma w nim prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8:44).

Zacytuję teraz kilka fragmentów z Pisma Świętego, które ukażą nam, że Słowo Boga jest prawdą:

„Na wieki, o PANIE, twoje słowo trwa w niebie” (Ps 119:89).

„Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo naszego Boga trwa na wieki” (Iz 40:8).

„I łatwiej jest niebu i ziemi przeminąć, niż przepaść jednej kresce prawa” (Łk 16:17).

„Twoje słowo jest pochodnią dla moich nóg i światłością na mojej ścieżce” (Ps 119:105).

„Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy” (2 Tm 2:15).

Słowo prawdy jest takie samo dla każdego człowieka. Słowo prawdy mówi o jednej drodze zbawienia. Nie ma różnych dróg zbawienia. Jest tylko jedna droga zbawienia dla każdego człowieka.

Rozdział 10

BÓG JEST MĄDROŚCIĄ

Ze Słowa Bożego możemy się dowiedzieć, że Bóg jest mądry. Wszystkie decyzje Boga są właściwe. Bóg zawsze podejmuje najlepsze z możliwych decyzji. Ze Słowa Bożego widzimy również, że Bóg jest suwerenny, czyli króluje i panuje nad wszystkim. Dzięki temu może podejmować zawsze najlepsze decyzje. To pokazuje nam, że nie ma takiej osoby, która mogłaby się sprzeciwić Bogu.

„Ma on mądre serce i potężną siłę. Kto mu się sprzeciwił i powodziło mu się?” (Hb 9:4).

„Ale u niego jest mądrość i siła, u niego rada i roztropność” (Hb 12:13).

„I spocznie na nim Duch PANA, duch mądrości i rozumu, duch rady i mocy, duch poznania i bojaźni PANA” (Iz 11:2).

„Ale jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi przewyższają wasze drogi, a moje myśli – wasze myśli” (Iz 55:9).

„O głębokości bogactwa zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jak niezbadane są jego wyroki i niedocieczone jego drogi!” (Rz 11:33).

Jest to bardzo mocny i wspaniały fragment z Listu Pawła do Rzymian. Tak naprawdę, ludzie nigdy nie rozumieją w pełni mądrości Boga. Doskonale widzimy to we własnym życiu, w którym często mamy jakieś plany. Często próbujemy coś zrealizować, jednak Pan Bóg układa to zupełnie inaczej. Zauważamy to chociażby w przypadku wirusa COVID-19, który zaatakował nas i którego skutki odczuwamy po dziś dzień. Zapewne każdy z nas miał swój plan, natomiast musimy pamiętać o tym, że Bóg ma swój plan i realizuje go tak jak chce. Z jednej strony może nas to zatrwajać, ale jeżeli trwamy przy Bogu, to mamy tę

świadomość, że Bóg współdziała z nami dla naszego dobra. Widzimy jak wiele wspaniałych rzeczy przyniósł ten wirus. Czasem mogą to być trudne rzeczy, takie jak cierpienia, choroby czy zmagania się. Natomiast widzimy również wspaniałe rzeczy, jakie Bóg czyni nawet przez te bardzo trudne wydarzenia, które mają miejsce w naszym życiu. Wiemy, że ci którzy są z Boga, mają obietnicę, że Bóg współdziała z nimi dla ich dobra.

„Aby ich serca były pocieszone, będąc zespolone w miłości, a to ku wszelkiemu bogactwu zupełnej pewności zrozumienia, ku poznaniu tajemnicy Boga, Ojca i Chrystusa; W którym są ukryte wszystkie skarby mądrości i poznania” (Kol 2:2-3).

„Temu, jednemu mądrymu Bogu, niech będzie chwała przez Jezusa Chrystusa na wieki. Amen” (Rz 16:27).

Pozwól, że powtórzę słowa z 27 wersetu 16 rozdziału Listu do Rzymian. Temu jednemu mądrymu Bogu, niech będzie chwała na wieki, wieków.

„Niebiosa głoszą chwałę Boga, a firmament obwieszcza dzieło jego rąk” (Ps 19:1).

„To bowiem, co niewidzialne, to znaczy jego wieczna moc i bóstwo, są widzialne od stworzenia świata przez to, co stworzone, po to, aby oni byli bez wymówki” (Rz 1:20).

Ogrom i wspaniałość mądrości Bożej doskonale widzimy w stworzeniu – w tych prostych rzeczach. Wyjdź przed dom i zobacz jak wspaniale Bóg stworzył drzewa, trawę, rośliny, czy też zwierzęta. Bóg we wspaniały sposób zaplanował to wszystko. Spójrz na przyrodę, która otacza cię zewsząd, spójrz również na gwiazdy. Nawet ziemia jest doskonale umieszczona, we właściwej odległości od Słońca.

Pomyśl o swoim życiu, o miejscu gdzie się urodziłeś, o swojej rodzinie. Popatrz, Bóg prowadził cię przez całe życie. Z pewnością uchronił cię przed wieloma niebezpieczeństwami i chociaż dopuszczał

czasem trudne doświadczenia, to widział w tym konkretny cel. Jeśli popatrzysz na swoje życie, może dostrzeżesz nawet to, że złe sytuacje Bóg zamienił w dobro. Trudne i smutne okresy, momenty z naszego życia Bóg zamienił w dobro.

Na koniec tego rozdziału, chcę przeczytać jeszcze jeden fragment z Listu do Rzymian, który powinien stać się pocieszeniem dla każdego z nas:

*„A wiemy, że wszystko współdziała dla dobra tych, którzy miłują Boga, to jest tych, którzy są powołani według postanowienia Boga”
(Rz 8:28).*

Nasz Pan jest wspaniały.

Rozdział 11

BÓG JEST ŁASKAWY

Jeżeli spojrzymy na naszą grzeszność i łaskę jakiej udziela nam Bóg, ujrzymy, że łaska Boża świeci sto tysięcy razy mocniej niż Słońce. Łaska Boga jest darmowa. To prezent. „Łaską jesteście zbawieni i to nie jest z was”. To prezent. Na łaskę Boga nie da się zasłużyć, nie da się również zapracować na nią żadnymi uczynkami.

Ludzie zostają usprawiedliwieni za darmo z łaski Boga:

„A zostają usprawiedliwieni darmo, z jego łaski, przez odkupienie, które jest w Jezusie Chrystusie” (Rz 3:24).

Przeczytam teraz dwa fragmenty z Pisma Świętego, które jednoznacznie mówią nam, że jesteśmy zbawieni łaską, nie z uczynków, że niczym nie zasłużyliśmy sobie na łaskę Boga:

„A jeśli przez łaskę, to już nie z uczynków, inaczej łaska już nie byłaby łaską. Jeśli zaś z uczynków, to już nie jest łaska, inaczej uczynek już nie byłby uczynkiem” (Rz 11:6).

„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie jest z was, jest to dar Boga. Nie z uczynków, aby nikt się nie chlubił” (Ef 2:8-9).

Łaska Boga jest wieczna, Bóg zaplanował to przed wiekami:

„Który nas zbawił i powołał świętym powołaniem nie na podstawie naszych uczynków, ale na podstawie swojego postanowienia i łaski, która została nam dana w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami” (2 Tm 1:9).

Łaska jest suwerenna:

„Zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, i zlituję się, nad kim się zlituję” (Wj 33:19).

„Jak nas wybrał w nim przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed jego obliczem w miłości. Przenaczył nas dla siebie, ku usynowieniu przez Jezusa Chrystusa, według upodobania swojej woli; Dla uwielbienia chwały swojej łaski, którą obdarzył nas w umiłowanym” (Ef 1:4-6).

W 4 rozdziale Ewangelii Jana Pan Jezus spotyka niewiastę, która miała kilku mężów i oferuje jej łaskę. Natomiast rozdział wcześniej czytamy o znakomitym nauczycielu Izraela, bardzo znanym i religijnym człowieku Nikodemie, który nie rozumie czym jest łaska.

Łaska przyszła na świat tylko dzięki Jezusowi Chrystusowi:

„Prawo bowiem zostało dane przez Mojżesza, a łaska i prawda przysły przez Jezusa Chrystusa” (J 1:17).

„Jeden bowiem jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus” (1 Tm 2:5).

„Lecz z przestępstwem nie jest tak, jak z darem łaski. Jeśli bowiem przez przestępstwo jednego wielu umarło, tym obficiej spłynęła na wielu łaska Boga i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa” (Rz 5:15).

Łaska jest zbawcza:

„A zostają usprawiedliwieni darmo, z jego łaski, przez odkupienie, które jest w Jezusie Chrystusie” (Rz 3:24).

„Lecz wierzymy, że przez łaskę Pana Jezusa Chrystusa będziemy zbawieni, tak samo i oni” (Dz 15:11).

„Abyśmy, usprawiedliwieni jego łaską, stali się dziedzicami zgodnie z nadzieją życia wiecznego” (Tt 3:7).

„W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów, według bogactwa jego łaski” (Ef 1:7).

„Ja bowiem jestem najmniejszym z apostołów i nie jestem godny nazywać się apostołem, bo prześladowałem kościół Boży. Lecz

z łaski Boga jestem tym, czym jestem, a jego łaska względem mnie nie okazała się daremna, ale pracowałem więcej od nich wszystkich, jednak nie ja, lecz łaska Boga, która jest ze mną” (1 Kor 15:9-10).

To powinny być słowa każdego chrześcijanina: jestem kim jestem, ale na szczęście jest łaska Boża.

Rozdział 12

BÓG JEST MIŁOŚCIĄ

W grece widzimy kilka znaczeń słowa miłość. Z jednej strony mamy słowo eros, które oznacza miłość fizyczną, atrakcyjną. Z drugiej strony phileo, czyli miłość braterską – bardziej jako przyjaźń. Jest również agape, które oznacza miłość Boga do nas – to jest najwyższa forma miłości. Jest to miłość bezwarunkowa, która została opisana w 13 rozdziale 1 Listu do Koryntian.

„Kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością” (1 J 4:8).

„My poznaliśmy i uwierzyliśmy w miłość, którą ma Bóg do nas. Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim” (1 J 4:16).

Miłość Boga zaczyna się w Trójcy:

„I rozległ się głos z nieba: To jest mój umiłowany Syn, w którym mam upodobanie” (Mt 3:17).

„Ojciec miłuje Syna i wszystko dał w jego ręce” (J 3:35).

„Bo Ojciec miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni. I pokaże mu większe dzieła niż te, abyście się dziwili” (J 5:20).

„Dlatego Ojciec mnie miłuje, bo ja oddaję swoje życie, aby je znowu wziąć” (J 10:17).

„Ale żeby świat poznał, że miłuję Ojca i jak Ojciec mi nakazał, tak czynię. Wstańcie, chodźmy stąd” (J 14:31).

Co ta miłość oznacza dla ludzi?

„Ja w nich, a ty we mnie, aby byli doskonali w jedno, żeby świat poznał, że ty mnie posłałeś i że umiłowales ich, jak i mnie umiłowales” (J 17:23).

„Patrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi. Dlatego świat nas nie zna, bo jego nie zna” (1 J 3:1).

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3:16).

„Objawiłem im twoje imię i jeszcze objawię, aby miłość, którą mnie umiłowałaś, była w nich i ja w nich” (J 17:26).

„Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz oddaje swoje życie za owce” (J 10:11).

Prawdziwa miłość to dawanie:

„A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokój, ogrzejcie się i najedzcie, a nie dalibyście im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek? Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie” (Jk 2:16-17).

Oczywiście Jakub odpowiada tutaj na pewien zarzut. Niektórzy twierdzili wtedy – i tak jest do dzisiaj – że znają Boga, że mówią przeciw Jego imię. To znaczy, że wierzą i na tej podstawie będą zbawieni, jednak nie było tego widać w ich życiu. Jakub wyraźnie zaznacza, że jeżeli naprawdę wierzysz w Jezusa Chrystusa, jeżeli jest On twoim Bogiem, to powinieneś żyć tak jak On. Jeżeli zobaczysz ubogiego to mu pomożesz. Jeżeli zobaczysz głodnego to go nakarmisz. Jeżeli zobaczysz spragnionego to go napoisz. Z wiary wypływa miłość. Jakub mówi, że wiara bez uczynków jest martwa. To nie jest wiara zbawcza. Widzimy, że zbawienie jest z wiary, a nie z uczynków. Potwierdzeniem tej wiary, tego, że jest prawdziwą, zbawczą wiarą są uczynki – chcemy pomagać innym, kochamy innych i widzimy, że leży w naszym sercu los innych ludzi. Nie powinniśmy przechodzić obojętnie wokół tragedii ludzkiej.

„Lecz Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy jeszcze byliśmy grzesznikami, Chrystus za nas umarł” (Rz 5:8).

Chrystus za nas umarł, gdy byliśmy grzesznikami. On wiedział, że ty będziemy tak czynić, że będziesz grzesznikiem, że będziesz Go obrażał, być może naśmiewał się, ale podjął się tego dzieła, aby umrzeć za grzeszników. Może nie byliśmy wcale idealni, wspaniali, może nie staraliśmy się żyć dla Boga, to jednak On wiedział, że będziemy żyć tak a nie inaczej – że będziemy umarli w grzechach. Mimo TO umarł za grzeszników.

„PAN umiłował was i wybrał was nie dlatego, że byliście liczniejsi od innych narodów, gdyż byliście najmniej liczni ze wszystkich narodów; Lecz ponieważ PAN was umiłował i chciał dochować przysięgi, którą złożył waszym ojcom, PAN wyprowadził was potężną ręką i wykupił was z domu niewoli, z ręki faraona, króla Egiptu” (Pwt 7:7-8).

Spójrz na Izrael. Bóg umiłował go nie dlatego, że był to wspaniały naród, który miał jakieś sukcesy. Wiemy ze Słowa Bożego, że Izrael nie oddawał należnej czci Bogu. Bóg umiłował Izrael dlatego, że był najmniej liczny ze wszystkich narodów.

Nasza miłość do Boga i do innych ludzi powinna wypływać z łaski, którą otrzymaliśmy. Jeżeli uświadomisz sobie prawdę, że jesteś grzesznikiem i zgodnie z Bożą sprawiedliwością zasługujesz na piekło, to poczujesz, że jedyną drogą twojego ratunku jest przyjście do Chrystusa – zawołanie i poproszenie Go o pomoc. Jeżeli poczujesz Jego odpowiedź, to zobaczysz, że Bóg sam przyjdzie, aby cię zbawić. Nie stanie się to za sprawą twoich uczynków, za sprawą chodzenia do kościoła, za sprawą poszczenia, czy też rozdawania ludziom pieniędzy. Stanie się to jedynie za sprawą Bożej łaski. Bóg sam odpowiada na twoje przyznanie się do tego, że jesteś nikiem. I to jest łaska. Właśnie wtedy widzimy niezmierną miłość Bożą. Nie taką miłość jaką przedstawia nam świat – że Bóg kocha wszystkich, niezależnie od tego co robisz. Oczywiście Bóg kocha ludzi, ale jest również święty. Jeżeli poznasz prawdziwą łaskę Bożą, jeżeli uznasz, że jest ona czymś naturalnym, jeżeli sam doświadczysz tej miłości – to tak samo powinienes przekazywać ją dalej.

Rozdział 13

BOŻY GNIEW

Boży gniew to zawsze konsekwencja Bożej świętości. Bóg jest czysty i nienawidzi grzechu, natomiast kocha sprawiedliwość. Gdyby nie Boży gniew wiszący nad nami, nie widzielibyśmy pełni miłości Boga. Głoszenie dobrej nowiny wymaga wpierw głoszenia złej nowiny – właśnie o Bożym gniewie.

„Bo wiecie o tym, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga. Niech was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo z powodu tych rzeczy przychodzi gniew Boga na synów nieposłuszeństwa” (Ef 5:5-6).

„I Izrael przyłączył się do Baal-Peora, i PAN bardzo rozgniewał się na Izraela” (Lb 25:3).

„Ty bowiem nie jesteś Bogiem, który miłuje nieprawość, zły z tobą nie zamieszka. Głupcy nie ostoją się przed twymi oczyma. Nienawidzisz wszystkich czyniących nieprawość. Wytracisz tych, którzy mówią kłamstwa. PAN brzydzi się człowiekiem krwawym i podstępny” (Ps 5:4-6).

„Bóg jest sędzią sprawiedliwym, Bóg codziennie gniewa się na bezbożnego” (Ps 7:11).

„A gdy zobaczył wielu spośród faryzeuszy i saduceuszy przychodzących do chrztu, powiedział im: Plemię żmijowe, któż was ostrzegł, żebyście uciekali przed nadchodzącym gniewem?” (Mt 3:7).

„Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne, ale kto nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz gniew Boży zostaje na nim” (J 3:36).

„Gniew Boży bowiem objawia się z nieba przeciwko wszelkiej bezbożności i niesprawiedliwości ludzi, którzy zatrzymują prawdę w niesprawiedliwości” (Rz 1:18).

„Lecz Bóg okazuje nam swoją miłość przez to, że gdy jeszcze byliśmy grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Tym bardziej więc teraz, będąc usprawiedliwieni jego krwią, będziemy przez niego ocaleni od gniewu” (Rz 5:8-9).

„Najmilsi, nie mścijcie się sami, ale pozostawcie miejsce gniewowi. Jest bowiem napisane: Zemsta do mnie należy, ja odpłacę – mówi Pan” (Rz 12:19).

„Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem; Z powodu których przychodzi gniew Boży na synów nieposłuszeństwa” (Kol 3:5-6).

„Od was bowiem słowo Pańskie rozbrzmiewało nie tylko w Macedonii i Achai, ale też wasza wiara w Boga rozkrzewiła się w każdym miejscu, tak że nie trzeba nam mówić czegokolwiek; Ponieważ oni sami opowiadają o nas, jakie było nasze przybycie do was i jak nawróciliście się od bożków do Boga, aby służyć żywemu i prawdziwemu Bogu; I oczekiwać z niebios jego Syna, którego wskrzesił z martwych, Jezusa, który nas wyrwał od nadchodzącego gniewu” (1 Tes 1:8-10).

„My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi, przywdziawszy pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia. Gdyż Bóg nie przeznaczył nas na gniew, lecz abyśmy otrzymali zbawienie przez naszego Pana Jezusa Chrystusa” (1 Tes 5:8-9).

„Dlatego, jak mówi Duch Święty: Dzisiaj, jeśli usłyszycie jego głos; Nie zatwardzajcie waszych serc jak podczas rozdrażnienia, w dniu próby na pustyni; Gdzie mnie wystawiali na próbę wasi ojcowie i doświadczali, i oglądali moje dzieła przez czterdzieści lat. Dlatego

się rozgniewałem na to pokolenie i powiedziałem: Oni zawsze błędzą sercem i nie poznali moich dróg; Toteż przysiągłem w moim gniewie, że nie wejdą do mojego odpoczynku” (Hbr 3:7-11).

„A królowie ziemscy i możnowładcy, i bogacze, i wodzowie, i mocarze, i każdy niewolnik, i każdy wolny ukryli się w jaskiniach i skałach górskich. I mówili do gór i skał: Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka” (Obj 6:15-16).

A w ostatniej księdze Biblii w Księdze Objawienia (Apokalipsy) czytamy:

„Bo nadszedł wielki dzień jego gniewu. I któż może się ostać?” (Obj 6:17).

„A dwudziestu czterech starszych, którzy siedzą przed Bogiem na swoich tronach, upadło na twarze i oddało Bogu pokłon; Mówiąc: Dziękujemy tobie, Panie Boże Wszechmogący, który jesteś i który byłeś, i który masz przyjść, że wzięłeś swą potężną moc i objąłeś królestwo. I rozgniewały się narody, i nadszedł twój gniew i czas osądzenia umarłych, i oddania zapłaty twoim sługom prorokom i świętym oraz tym, którzy się boją twego imienia, małym i wielkim, i zniszczenia tych, którzy niszczą ziemię” (Obj 11:16-18).

„A po nich przyszedł trzeci anioł i donośnym głosem mówił: Jeśli ktoś odda pokłon bestii i jej wizerunkowi i przyjmie znamię na czoło lub na rękę; Ten również będzie pił z wina zapalczywości Boga, nierozcieńczonego, nalanego do kielicha jego gniewu, i będzie męczony w ogniu i siarce przed świętymi aniołami i przed Barankiem” (Obj 14:9-10).

MASZ PYTANIA?

Jeśli chcesz porozmawiać, masz pytania lub wątpliwości,

to zapraszamy do kontaktu:

www.zyjesztylkoraz.pl

www.facebook.com/ZyjeszTylko1

kontakt@zyjesztylkoraz.pl

Tutaj możesz znaleźć więcej informacji o nas:

www.zyjesztylkoraz.pl

www.schkrakow.pl

www.youtube.com/zyjesztylkoraz

www.youtube.com/zyjesztylkoraznauczania

„Bóg jest duchem, więc ci, którzy go czczą, powinni go czcić w duchu i w prawdzie” (J 4:24).



O prawdziwym Bogu każdy z nas może przeczytać w Piśmie Świętym. Bardzo ważne jest to, że jest tylko jeden Bóg, zarówno w Starym Testamencie jak i w Nowym. Bóg jest ten sam i taki sam. Nie ma Boga Starego Testamentu i innego Boga Nowego Testamentu – po prostu jest to jeden i ten sam Bóg.

To w jakiego Boga wierzysz ma fundamentalne znaczenie. Od tego w jakiego Boga wierzysz zależy to w jaki sposób będziesz żyć.

W konsekwencji efekt tego życia zobaczysz w życiu wiecznym, ponieważ każdy z nas będzie żył wiecznie – jedni z Bogiem w niebie, a inni niestety w wiecznym piekle.

Żyjesz Tylko Raz - jesteśmy społecznością Chrześcijan z Krakowa. Wierzymy że Pismo Święte to natchnione i nieomyłne Słowo Boga. Biblia jest dla nas jedynym pewnym źródłem wiedzy o naszym Zbawicielu Jezusie Chrystusie. Nie jesteśmy świadkami Jehowy ani nie należymy do żadnej denominacji protestanckiej.



ISBN 978-83-928764-7-2



9 788392 876472

www.zyjesztylkoraz.pl